HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a patra extinsă)

29 ianuarie 2025*

„Acțiune în anulare – Ajutoare de stat – Sectorul poștal – Aport de capital în favoarea Post Danmark – Decizie prin care se constată inexistența unui ajutor de stat – Injecții de capital în favoarea PostNord – Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața internă – Lipsa afectării individuale – Lipsa afectării substanțiale a poziției concurențiale – Inadmisibilitate”

În cauza T-334/22,

Danske Fragtmænd A/S, cu sediul în Åbyhøj (Danemarca), reprezentată de L. Sandberg-Mørch, avocată,

reclamantă,

susținută de

UPS Europe NV/SA, cu sediul în Bruxelles (Belgia),

și

Dansk Avis Omdeling A/S, cu sediul în Vejle (Danemarca),

reprezentate de L. Sandberg-Mørch,

intervenientă,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de J. Carpi Badía și L. Nicolae, în calitate de agenți,

pârâtă,

susținută de

Regatul Danemarcei, reprezentat de C. Maertens, în calitate de agent, asistată de R. Holdgaard, avocat,

de

* Limba de procedură: engleza.

Regatul Suediei, reprezentat de C. Meyer-Seitz, F.-L. Göransson, H. Eklinder și R. Shahsavan Eriksson, în calitate de agenți,

și de

Post Danmark A/S, cu sediul în Copenhaga (Danemarca),

PostNord Group AB, cu sediul în Solna (Suedia),

reprezentate de O. Koktvedgaard, avocat,

interveniente,

TRIBUNALUL (Camera a patra extinsă),

compus din domnii S. Papasavvas, președinte, R. da Silva Passos (raportor) și doamnele N. Półtorak, I. Reine și T. Pynnä, judecători,

grefier: A. Marghelis, administrator,

având în vedere faza scrisă a procedurii,

în urma ședinței din 20 septembrie 2024,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta, Danske Fragtmænd A/S, solicită anularea Deciziei (UE) 2022/459 a Comisiei din 10 septembrie 2021 privind ajutoarele de stat SA.49668 (2019/C) (ex 2017/FC) și SA.53403 (2019/C) (ex 2017/FC) puse în aplicare de Danemarca și Suedia în favoarea societăților PostNord AB și Post Danmark A/S (JO 2022, L 93, p. 146, denumită în continuare „decizia atacată”).

Istoricul litigiului

2 Reclamanta este o societate de drept danez activă printre altele pe piața daneză a serviciilor de transport rutier de mărfuri și de distribuție de colete.

3 PostNord AB este o societate a cărei activitate principală este distribuirea corespondenței. Aceasta își desfășoară activitatea în principal pe pieţele de servicii poștale suedeză, daneză, norvegiană și finlandeză. Capitalul social al PostNord este deținut în proporție de 40 % de Regatul Danemarcei și în proporție de 60 % de Regatul Suediei. Drepturile de vot sunt repartizate în proporție de 50 % pentru fiecare dintre cele două state acționare. PostNord este singura proprietară a PostNord Group AB.

4 Post Danmark A/S este o filială deținută integral de PostNord Group care își desfășoară activitatea pe piața daneză și străină a serviciilor poștale. De la liberalizarea pieței poștale daneze în 2011, Post Danmark se află în concurență cu ceilalți operatori poștali.

5 Ca urmare în special a tendinței de digitalizare a corespondenței, veniturile Post Danmark au scăzut cu 55 % în perioada 2009-2019. Începând cu anul 2012, întreprinderea a înregistrat deficite.

6 La 20 octombrie 2017, Regatul Danemarcei și Regatul Suediei au încheiat un acord bilateral intitulat „Agreement between the Kingdom of Sweden and the Kingdom of Denmark regarding [PostNord]” (denumit în continuare „acordul din octombrie 2017”). Acesta descrie o serie de măsuri acordate în favoarea PostNord și a Post Danmark pentru a răspunde provocărilor digitalizării în Danemarca și pentru a pune în aplicare noul model de producție elaborat de consiliul de administrație al PostNord. Potrivit acestui acord, noul model de producție ar trebui să fie finanțat în special prin două injecții de capital în favoarea PostNord acordate de Regatul Danemarcei și de Regatul Suediei, precum și printr-o contribuție internă acordată Post Danmark de către PostNord Group.

7 Regatul Danemarcei și Regatul Suediei au efectuat, fiecare separat, o injecție de capital în favoarea PostNord în cuantum de 267 de milioane de coroane suedeze (SEK) (aproximativ 23,1 milioane de euro) și, respectiv, de 400 de milioane SEK (aproximativ 34,6 milioane de euro), iar PostNord Group a efectuat o injecție de capital în favoarea Post Danmark în cuantum de 2,339 miliarde de coroane daneze (DKK) (aproximativ 313,6 milioane de euro) (denumite în continuare împreună „injecțiile de capital menționate în acordul din octombrie 2017”).

8 La 27 noiembrie 2017, o asociație profesională în care sunt regrupate societăți de drept danez active în sectorul transportului rutier și al logisticii din Danemarca (Brancheorganisation for den danske vejgodstransport), a înaintat Comisiei Europene o plângere în care susținea că, prin diverse măsuri anterioare sau viitoare, autoritățile daneze și suedeze au acordat sau urmau să acorde ajutoare de stat ilegale în favoarea Post Danmark. Printre aceste măsuri figurau injecțiile de capital menționate în acordul din octombrie 2017.

9 La 14 iunie 2019, Comisia a decis să inițieze procedura oficială de investigare, în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE, în ceea ce privește injecțiile de capital menționate în acordul din octombrie 2017.

10 La 10 septembrie 2021, după încheierea procedurii oficiale de investigare, Comisia a adoptat decizia atacată. În această decizie, Comisia a concluzionat că injecțiile de capital menționate în acordul din octombrie 2017 constituiau trei măsuri distincte care trebuiau evaluate separat. Comisia a considerat că injecția de capital a PostNord Group în favoarea Post Danmark nu implica acordarea unui avantaj și, prin urmare, că această măsură nu constituia un ajutor de stat. În schimb, aceasta a apreciat că injecțiile de capital ale Regatului Danemarcei și ale Regatului Suediei în favoarea PostNord constituiau un ajutor de stat ilegal și incompatibil cu piața internă și a dispus recuperarea acestora de la PostNord.

Concluziile părților

11 Reclamanta solicită Tribunalului:

– anularea deciziei atacate,

– obligarea Comisiei, a Regatului Suediei și a Regatului Danemarcei la plata cheltuielilor de judecată.

12 Comisia solicită Tribunalului:

– respingerea acțiunii,

– obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

13 Regatul Danemarcei și Regatul Suediei solicită Tribunalului respingerea acțiunii.

14 Post Danmark și PostNord Group solicită Tribunalului:

– respingerea acțiunii,

– obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

15 UPS Europe NV/SA solicită Tribunalului:

– anularea deciziei atacate,

– obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

16 Dansk Avis Omdeling A/S nu a depus memoriu în intervenție.

În drept

17 Comisia, susținută de Regatul Danemarcei, de Regatul Suediei, de Post Danmark și de PostNord Group, arată că acțiunea este inadmisibilă pentru motivul că reclamanta nu are calitate procesuală activă. Reclamanta nu ar fi demonstrat mai ales că poziția sa pe piață fusese afectată în mod substanțial de injecțiile de capital menționate în acordul din octombrie 2017.

18 Reclamanta susține că are calitate procesuală activă. Injecțiile de capital menționate în acordul din octombrie 2017 i-ar fi afectat în mod substanțial poziția concurențială pe piața serviciilor poștale din Danemarca și din țările nordice. Ele ar fi permis astfel Post Danmark să practice „un dumping al prețurilor la un nivel inferior celui al concurenței”. Reclamanta susține că aceste injecții de capital au făcut ca ea să piardă un număr semnificativ de clienți și, în consecință, au determinat o diminuare a cotelor sale de piață cu 30 %, fapt pe care l-ar fi dovedit.

19 În această privință, trebuie amintit că, potrivit articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, orice persoană fizică sau juridică poate formula, în condițiile prevăzute la primul și al doilea paragraf ale acestui articol, o acțiune împotriva actelor al căror destinatar este sau care o privesc direct și individual, precum și împotriva actelor normative care o privesc direct și care nu presupun măsuri de executare.

20 În speță, în primul rând, astfel cum reiese din articolul 7 din decizia atacată, destinatarii acesteia sunt doar Regatul Danemarcei și Regatul Suediei, dar nu reclamanta. Prin urmare, prezenta acțiune nu poate fi declarată admisibilă în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf prima teză TFUE.

21 În al doilea rând, injecțiile de capital menționate în acordul din octombrie 2017 au un caracter individual. Astfel, decizia atacată nu poate fi calificată drept act normativ în sensul articolului 263 al patrulea paragraf al treilea segment de teză TFUE (a se vedea în acest sens Ordonanța din 10 octombrie 2017, Greenpeace Energy/Comisia, C-640/16 P, nepublicată, EU:C:2017:752, punctul 26, și Hotărârea din 3 decembrie 2014, Castelnou Energía/Comisia, T-57/11, EU:T:2014:1021, punctul 23). Prezenta acțiune nu poate fi deci declarată admisibilă în acest temei.

22 Prin urmare, prezenta acțiune în anulare nu este admisibilă decât dacă, conform articolului 263 al patrulea paragraf al doilea segment de teză TFUE, reclamanta este vizată în mod direct și individual de decizia atacată, aceste două condiții fiind cumulative.

23 În speță, Tribunalul consideră oportun să examineze mai întâi condiția afectării individuale.

24 Potrivit unei jurisprudențe constante, alte subiecte de drept decât destinatarii unei decizii nu pot pretinde că sunt vizate individual decât dacă această decizie le aduce atingere în temeiul anumitor calități care le sunt specifice sau al unei situații de fapt care le particularizează în raport cu orice altă persoană și, prin urmare, le individualizează ca și cum ar fi destinatarii unei astfel de decizii (a se vedea Hotărârea din 22 noiembrie 2007, Sniace/Comisia, C-260/05 P, EU:C:2007:700, punctul 53 și jurisprudența citată).

25 În ceea ce privește mai precis domeniul ajutoarelor de stat, un reclamant care contestă temeinicia unei decizii de apreciere a ajutorului adoptate la încheierea procedurii oficiale de investigare trebuie să demonstreze că are un statut special, în sensul jurisprudenței amintite la punctul 24 de mai sus. Acest lucru este valabil mai ales atunci când poziția reclamantului pe piața relevantă este afectată în mod substanțial de ajutorul care face obiectul deciziei respective (a se vedea Hotărârea din 15 iulie 2021, Deutsche Lufthansa/Comisia, C-453/19 P, EU:C:2021:608, punctul 37 și jurisprudența citată).

26 Atingerea substanțială adusă poziției concurențiale a reclamantului pe piața în cauză nu rezultă dintr-o analiză aprofundată a diferitelor raporturi concurențiale pe această piață, care să permită stabilirea cu precizie a întinderii afectării poziției sale concurențiale, ci, în principiu, dintr-o constatare *prima facie* a faptului că acordarea măsurii vizate prin decizia Comisiei conduce la afectarea substanțială a acestei poziții (Hotărârea din 15 iulie 2021, Deutsche Lufthansa/Comisia, C-453/19 P, EU:C:2021:608, punctul 58).

27 Rezultă că această condiție poate fi îndeplinită atunci când reclamantul prezintă elemente care permit să se demonstreze că măsura în cauză este susceptibilă să aducă atingere în mod substanțial poziției sale pe piața relevantă (a se vedea Hotărârea din 15 iulie 2021, Deutsche Lufthansa/Comisia, C-453/19 P, EU:C:2021:608, punctul 59 și jurisprudența citată).

28 În ceea ce privește stabilirea existenței unei afectări substanțiale a poziției pe piață, trebuie amintit, pe de o parte, că simpla împrejurare că un act poate exercita o anumită influență asupra raporturilor de concurență care există pe piața relevantă și că întreprinderea în cauză se găsea într-un raport de concurență cu beneficiarul acestui act nu poate, în orice caz, să fie suficientă pentru ca întreprinderea respectivă să poată fi considerată ca fiind vizată individual de acel act. Prin urmare, o întreprindere nu se poate prevala numai de calitatea sa de concurentă în raport cu întreprinderea beneficiară (a se vedea Hotărârea din 15 iulie 2021, Deutsche Lufthansa/Comisia, C-453/19 P, EU:C:2021:608, punctul 60 și jurisprudența citată).

29 Trebuie amintit că, pe de altă parte, demonstrarea unei atingeri substanțiale aduse poziției pe piață a unui concurent nu poate fi limitată la prezența anumitor elemente care indică o degradare a performanțelor comerciale sau financiare ale reclamantului, precum o scădere importantă a cifrei de afaceri, pierderi financiare importante sau chiar o diminuare semnificativă a cotelor de piață în urma acordării ajutorului în cauză. Acordarea unui ajutor de stat poate să aducă atingere în egală măsură situației concurențiale a unui operator și în alte moduri, în special prin cauzarea nerealizării unor câștiguri sau a unei evoluții mai puțin favorabile decât cea care ar fi fost înregistrată în lipsa unui astfel de ajutor (a se vedea Hotărârea din 15 iulie 2021, Deutsche Lufthansa/Comisia, C-453/19 P, EU:C:2021:608, punctul 61 și jurisprudența citată).

30 Tocmai în lumina acestor principii este necesar să se examineze dacă reclamanta, căreia îi revine sarcina probei, astfel cum s-a amintit la punctul 27 de mai sus, a demonstrat că este vizată în mod individual de decizia atacată.

31 Pentru a examina dacă reclamanta a demonstrat că este vizată în mod individual de decizia atacată, trebuie să se constate că, în opinia ei, pe de o parte, toate injecțiile de capital menționate în acordul din octombrie 2017 au fost acordate Post Danmark la 20 octombrie 2017 și, pe de altă parte, ea se află într-un raport de concurență cu Post Danmark.

32 În aceste condiții, în primul rând, în ceea ce privește rolul reclamantei în procedura administrativă în fața Comisiei, reclamanta susține în mod întemeiat că a jucat un rol activ. Astfel, reclamanta a depus observații în cadrul procedurii oficiale de investigare în calitate de parte interesată. Cu toate acestea, în orice caz, nu se poate deduce din simpla participare a reclamantei la procedura administrativă că aceasta este vizată în mod individual de decizia atacată, chiar dacă ar fi jucat un rol important în această procedură administrativă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 aprilie 2019, Deutsche Lufthansa/Comisia, T-492/15, EU:T:2019:252, punctul 143 și jurisprudența citată).

33 În al doilea rând, în ceea ce privește afectarea substanțială a poziției sale pe piață, astfel cum se arată la punctul 18 de mai sus, reclamanta pretinde că a pierdut un număr semnificativ de clienți și aproximativ 30 % din cota de piață din cauza unui „dumping al prețurilor la un nivel inferior celui al concurenței” practicat de Post Danmark datorită injecțiilor de capital menționate în acordul din octombrie 2017. În faza replicii, reclamanta a mai susținut că acordarea injecțiilor de capital în cauză determinase o schimbare a comportamentului clienților care deciseseră să nu mai apeleze la serviciile sale. Astfel, reclamanta susține că, înainte de acordarea injecțiilor de capital menționate, ea pierdea clienți în favoarea diferiților concurenți, în timp ce, după acordarea acestora, a pierdut clienți aproape exclusiv în beneficiul Post Danmark.

34 În susținerea argumentației sale, reclamanta a prezentat trei liste cu clienți care ar fi părăsit-o pentru a se alătura PostNord între ianuarie 2016 și noiembrie 2021. În opinia ei, prin faptul că s-au alăturat PostNord, acești clienți ar fi recurs în special la serviciile oferite de Post Danmark. Mai precis, prima listă acoperă perioada cuprinsă între luna ianuarie 2016 și luna octombrie 2018. A doua listă, care se suprapune parțial cu prima, acoperă perioada cuprinsă între luna ianuarie 2018 și luna iunie 2019. În sfârșit, a treia listă acoperă perioada cuprinsă între luna octombrie 2019 și luna noiembrie 2021 (denumite în continuare „listele cu clienții care ar fi fost pierduți în favoarea PostNord”).

35 În această privință, *primo*, trebuie să se constate că susținerea reclamantei potrivit căreia ar fi pierdut aproximativ 30 % din cotele de piață trebuie înlăturată, întrucât nu este susținută de un început de probă.

36 *Secundo*, în ceea ce privește argumentația reclamantei, dezvoltată în faza replicii, referitoare la pretinsa schimbare de comportament a clienților care ar fi decis să nu mai apeleze la serviciile sale, este necesar să se arate că reclamanta se referă la listele cu clienții care ar fi fost pierduți în favoarea PostNord. Prima dintre aceste liste, care acoperă parțial perioada anterioară acordării măsurilor în cauză, identifică mai multe întreprinderi la care ar fi recurs foștii clienți ai reclamantei, spre deosebire de celelalte două liste, care nu identifică decât PostNord.

37 Or, ca răspuns la o măsură de organizare a procedurii și în ședință, reclamanta a recunoscut că toți clienții identificați în prima listă fuseseră de asemenea pierduți în favoarea PostNord, inclusiv cei care erau asociați cu numele altor întreprinderi concurente, din moment ce aceste alte întreprinderi erau în realitate subcontractanții PostNord.

38 Prin urmare, în lumina argumentației reclamantei, toate listele cu clienții care ar fi fost pierduți în favoarea PostNord trebuie înțelese în sensul că identifică clienții care au părăsit reclamanta pentru a se alătura exclusiv PostNord sau subcontractanților săi. Având în vedere această argumentație, ele nu pot fi, așadar, interpretate în sensul că demonstrează o schimbare de comportament a acestor clienți după acordarea măsurilor în cauză.

39 Rezultă că, în lipsa altor elemente care să susțină argumentul reclamantei că, înainte de acordarea măsurilor în cauză, ea pierdea clienți în beneficiul mai multor concurenți, în timp ce, după acordarea acestor măsuri, ea pierdea clienți exclusiv în beneficiul PostNord și în special al Post Danmark, presupusul beneficiar al acestor măsuri, este necesar ca el să fie înlăturat fără a fi necesară pronunțarea cu privire la admisibilitatea sa, contestată de Comisie.

40 În al treilea rând, în ceea ce privește argumentul reclamantei că ar fi pierdut un număr semnificativ de clienți în favoarea PostNord ca urmare a acordării injecțiilor de capital menționate în acordul din octombrie 2017, trebuie observate următoarele aspecte.

41 Presupunând că listele cu clienții care ar fi fost pierduți în favoarea PostNord sunt suficiente pentru a stabili plauzibilitatea *prima facie* a unei afectări substanțiale a poziției concurențiale a reclamantei în sensul jurisprudenței amintite la punctul 26 de mai sus, trebuie să se aprecieze dacă reclamanta a reușit să demonstreze că această afectare substanțială a poziției sale concurențiale putea rezulta din injecțiile de capital menționate în acordul din octombrie 2017, în conformitate cu sarcina probei care îi revine.

42 Or, chiar admițând că, în listele cu clienții care ar fi fost pierduți în favoarea PostNord, reclamanta, pe de o parte, ar fi identificat în mod corect clienții care ar fi părăsit-o pentru a se alătura PostNord și, pe de altă parte, ar fi considerat în mod corect că aceștia recurgeau în mod deosebit la serviciile oferite de Post Danmark, presupusul beneficiar al măsurilor în cauză, ea nu demonstrează corespunzător cerințelor legale că poate exista o corelație între pretinsa pierdere de clienți în favoarea PostNord și injecțiile de capital menționate în acordul din octombrie 2017.

43 Astfel, mai întâi, din datele prezentate de reclamantă reiese că aceasta ar fi pierdut în favoarea PostNord 22 de clienți în anul 2016, 26 de clienți în anul 2017, 19 clienți în anul 2018, 21 de clienți în anul 2019, 13 clienți în anul 2020 și 14 clienți în anul 2021. Prin urmare, se poate constata că pierderea clientelei pe care reclamanta pretinde că a suferit-o era relativ stabilă între anii 2016 și 2019, în pofida acordării măsurilor în cauză. Începând din anul 2018, pierderea clientelei pe care reclamanta pretinde că a suferit-o în favoarea PostNord este chiar mai mică

decât cea înregistrată în anul 2016. În lipsa altor explicații care să permită mai ales punerea în context a cifrelor furnizate, reclamanta nu reușește să demonstreze că acestea stabilesc o legătură de cauzalitate plauzibilă între pretinsa pierdere a clientelei și măsurile în cauză.

44 În continuare, este necesar să se constate că reclamanta nu a prezentat un început de probă în susținerea argumentului său că pretinsa pierdere a clienților rezulta mai exact din prețurile de dumping sau din prețurile inferioare celor ale concurenței care ar fi fost practicate de Post Danmark datorită injecțiilor de capital menționate în acordul din octombrie 2017.

45 Astfel, pe de o parte, deși reclamanta a indicat în ședință că s-a plâns guvernului danez de prețurile practicate de Post Danmark, ea nu a furnizat însă elemente care să ateste formularea unei asemenea plângeri. Ea nu a prezentat nici vreo decizie de constatare a faptului că Post Danmark practica prețuri de dumping și nici măcar vreun document prin care să se dovedească existența unei astfel de practici.

46 Pe de altă parte, în ceea ce privește argumentul reclamantei că recuperarea de către PostNord a clienților pe care îi pierdea ea demonstrează în sine practica unor prețuri de dumping sau a unor prețuri inferioare celor ale concurenței, este suficient să se amintească faptul că, astfel cum s-a constatat la punctul 43 de mai sus, pretinsa pierdere de clienți suferită de reclamantă în favoarea PostNord era relativ stabilă înainte și după acordarea injecțiilor de capital menționate în acordul din octombrie 2017.

47 Pe de altă parte, trebuie înlăturat și argumentul reclamantei potrivit căruia pierderea unui număr mare de clienți în favoarea PostNord ar fi suficientă pentru a stabili legătura de cauzalitate între această pierdere a clientelei și injecțiile de capital menționate în acordul din octombrie 2017. În susținerea acestui argument, reclamanta se întemeiază pe Hotărârea din 12 decembrie 2006, Asociación de Estaciones de Servicio de Madrid și Federación Catalana de Estaciones de Servicio/Comisia (T-146/03, nepublicată, EU:T:2006:386). Desigur, în acea hotărâre, Tribunal a admis că exista o atingere adusă poziției concurențiale a membrilor reclamantelor pentru simplul fapt că unul dintre ei invocase o pierdere de clienți pentru 52 dintre benzinăriile sale care se aprovizionau, de la intrarea în vigoare a măsurilor în litigiu, de la beneficiarii acestor măsuri. Cu toate acestea, pe de o parte, din hotărârea menționată nu rezultă că numărul de clienți pierduți în favoarea beneficiarilor măsurilor în discuție era relativ similar înainte și după acordarea măsurile respective, așa cum este cazul în speță. Pe de altă parte, în decizii mai recente, deși reclamantul invoca o pierdere de clienți în favoarea beneficiarului măsurii în cauză, Tribunalul a constatat că aceasta nu furnizase informații pe baza cărora să se poată constata că pierderea rezulta din măsura respectivă (Hotărârea din 12 iunie 2014, Sarc/Comisia, T-488/11, nepublicată, EU:T:2014:497, punctul 54, Ordonanța din 11 aprilie 2018, Abes/Comisia, T-813/16, nepublicată, EU:T:2018:189, punctul 59, și Ordonanța din 17 mai 2019, Deutsche Lufthansa/Comisia, T-764/15, nepublicată, EU:T:2019:349, punctul 134). Prin urmare, în lumina acestor decizii mai recente, este necesar să se considere că simpla existență a unei pierderi de clienți în favoarea PostNord nu este suficientă pentru a stabili că poate exista o corelație între această pierdere și injecțiile de capital menționate în acordul din octombrie 2017.

48 În plus, este necesar să se arate că pretinsa pierdere a clientelei ar putea fi imputată altor factori surveniți în anul 2018. Astfel, din documentul intern al reclamantei intitulat „Management Report/Annual Report 2019”, prezentat de Post Danmark și de PostNord Group, reiese că pierderea de clienți suferită de reclamantă în anul 2018 s-ar putea explica prin doi factori, și anume introducerea de către aceasta a unei suprataxe de capacitate și calitatea nesatisfăcătoare a livrărilor de colete. Desigur, reclamanta, pe de o parte, contestă pertinența acestui document

intern și, pe de altă parte, arată că, în anul 2019, calitatea livrărilor de colete s-a îmbunătățit. Cu toate acestea, reclamanta nu contestă nici introducerea unei supratаxe de capacitate, nici calitatea nesatisfăcătoare a serviciilor sale de livrare de colete în anul 2018, elemente menționate în propriul document intern.

49 Prin urmare, în măsura în care pretinsa pierdere de clienți poate fi explicată și prin alte elemente decât injecțiile de capital menționate în acordul din octombrie 2017, reclamanta, căreia îi revine sarcina probei menționată la punctul 27 de mai sus, era obligată să furnizeze elemente pe baza cărora să se poată stabili mai ales că, în pofida acestor alți factori indicați la punctul 48 de mai sus, afectarea substanțială a poziției sale concurențiale putea rezulta din injecțiile de capital menționate. Cu toate acestea, trebuie să se constate că reclamanta nu a furnizat astfel de elemente.

50 În sfârșit, în ședință, Post Danmark și PostNord Group au arătat că diminuarea cifrei de afaceri înregistrate de reclamantă între anii 2018 și 2019 era mai mică de 3 %, ceea ce nu reflecta o pretinsă pierdere a cotei de piață de 30 % rezultată din măsurile în cauză. Reclamanta nu a contestat că cifra sa de afaceri suferise între anii 2018 și 2019 doar o scădere mai mică de 3 %. Această cifră reiese de altfel din documentul pe care ea însăși l-a prezentat în cursul procedurii, intitulat „Annual Report 2019”. Or, faptul că reclamanta a realizat o cifră de afaceri relativ constantă în perioada în cauză, în pofida acordării măsurilor în cauză, tinde să demonstreze că aceste măsuri nu sunt susceptibile să fi adus atingere în mod substanțial poziției sale pe piața în cauză.

51 În aceste condiții, chiar presupunând că Post Danmark ar fi beneficiat în octombrie 2017 de injecțiile de capital menționate în acordul din octombrie 2017 și că se afla în concurență cu reclamanta pe piața serviciilor poștale din Danemarca și din țările nordice, reclamanta nu a dovedit că poziția sa concurențială era susceptibilă să fie afectată în mod substanțial de injecțiile de capital menționate în acordul din octombrie 2017. Rezultă că aceasta nu a demonstrat, astfel cum impune jurisprudența, că este vizată în mod individual de decizia atacată.

52 Având în vedere cele ce precedă și fără a fi necesară pronunțarea cu privire la afectarea directă a reclamantei, acțiunea trebuie respinsă ca inadmisibilă din cauza lipsei calității procesuale active a reclamantei.

Cu privire la cheltuielile de judecată

53 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune ca, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, să fie obligată să suporte și cheltuielile de judecată efectuate de Comisie, de Post Danmark și de PostNord Group, conform concluziilor acestora din urmă.

54 În plus, în temeiul articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, statele membre și instituțiile care au intervenit în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată. Regatul Danemarcei și Regatul Suediei suportă propriile cheltuieli de judecată.

55 În sfârșit, potrivit articolului 138 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, Tribunalul poate dispune ca un intervenient, altul decât cei menționați la alineatele (1) și (2) ale acestui articol, să suporte propriile cheltuieli de judecată. În speță, trebuie să se decidă că UPS Europe și Dansk Avis Omdeling, interveniente în susținerea concluziilor reclamantei, suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a patra extinsă)

declară și hotărăște:

1) **Respinge acțiunea ca inadmisibilă.**

2) **Obligă Danske Fragtmænd A/S să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană, de Post Danmark A/S și de PostNord Group AB.**

3) **Regatul Danemarcei, Regatul Suediei, UPS Europe NV/SA și Dansk Avis Omdeling A/S vor suporta propriile cheltuieli de judecată.**

Papasavvas da Silva Passos Półtorak

Reine Pynnä

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 29 ianuarie 2025.

Semnături